

זהו כהתא בנה זמני

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן עפ"י ספה"ק ליקוטי הלכות ועוד ספרי תלמידי רבינו הק' וכן לפי דברי צדיק דורנו מודינו הרב שליט"א

מס' גיטין לד': היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוהו החשובה מידת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ המשך תורה ד' ח"א - "אנכי" ~

ז. רבנו הק' זי"ע ועבי"א כותב שאי אפשר להשיב המלוכה להקב"ה אלא ע"י וידוי דברים לפני ת"ח איך רבינו הק' מבאר זאת?

◆ "עלים לתרופה" ◆

דברי חיוק במים קרים על נפש עיפה לחוק ולאמץ נרכים כושלות, יוצאים מהמעין המהור נחל נובע מקור חכמה שמחה ואמונה, שכתב מוהרנ"ת הק', ומודפסות בספה"ק "עלים לתרופה"

גם אודיע לכם חדשות מעתה, דעו כי יש אלקים שליט בארץ ממעל ועל הארץ מתחת חי לעד וקיים לנצח ישתבח שמו לעד, והכסף והזהב הכל הבל, ואע"פ שרוב העולם הם מבני המדינה של עשירות שמתלוצצים משיחות כאלה (עי' סיפורי מעשיות מעשה י"ב) הבחירה בידם להטות שכמם לעול הגיהנם בזה העולם כאשר בחרו להם להם מלבד מה שיהיה להם ליום הדין, וסוף ישובו המה אלינו ואנחנו לא נשוב אליהם וכבר אמר דוד המלך ע"ה אל תירא כי יעשיר איש וכו' ואם יתלוצצו גם מזה ימלא פיהם חצץ, בוטה בעשרו הוא משענת קנה רצוץ, אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלקינו נזכיר, כי אין מנוס מפגעי העולם המלאים בכל בית כי אם אל השי"ת והתורה לבד כאשר הארכנו שיחתנו מזה הרבה ועדיין צריכין לחזור ולדבר זאת בכל יום והכלל כי (איוב ה') "האדם לעמל יולד" אשרי מי שעמלו בתורה, ומה שכתבת "פארט האפ" (רק שמחה) אמת וצדק ויציב ונכון וקים אשריך אם תחזיק בזה. (מכתב ד')

ועוונותיו של אדם הם על עצמותיו כמש"כ (יחזקאל ל"ב) ותהי עוונותם חקוקה על עצמותם, וכל עבירה יש לה צירוף אותיות, וכשעבר איזה עבירה אז נחקק צירוף רע על עצמותיו, ועי"ז מכניס בחי' הדיבור של הלאו הזה שעבר בתוך הטומאה, - היינו שמכניס בחי' מלכות, שהוא בחי' דבר אחד לדור (עי' אות ג' מה ש"דבר" הוא לשון מלכות) הוא מכניס אותה בתוך העכו"מ ונותן להם ממשלה - למשל אם עבר על דיבור של הלאו "לא יהיה לך" אזי מחריב הצירוף הטוב של הדיבור ובונה צירוף רע, ונחקק על עצמותיו ונוקם בו, כמ"ש (ירמיה ח') "עוונותיכם הטו אלה", וכתוב (תהלים ל"ב) "תמות רשע רעה".

ח. וא"כ מה נעשה ע"י הוידוי דברים?

וע"י וידוי דברים יוצא מעצמותיו האותיות החקוקים עליהם, ונעשה מהם הדיבור של הוידוי כי הדיבור יוצא מעצמותיו, כמ"ש (שם ל"ח) "כל עצמותי תאמרנה", ומחריב הבנין והצירוף הרע, ובונה מהם מלכות דקדושה.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראטנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

ב"ק רבי יוחנן מקארלין סטאלין זי"ע ועבי"א

(ליום היארצייט - כ"א כסלו)

סיפר המשב"ק הרה"ח ר' משה מלמד זצ"ל, בתקופה שהאדמו"ר רבי יוחנן גר בלוצק, הוא התבטא פעם שרבי נחמן מברסלב היה גדול מאד בקדושה.

בעת שהותו בחיפה, הגיע לבקר בהיכלו החסיד רבי בן ציון אפטר זצ"ל (מזקני חסידי ברסלב בדור הקודם), באותה עת לא קיבל הרה"ק רבי יוחנן קהל, והורה לגבאים שלא להכניס אליו אף אחד, כשביקש רבי בן ציון להכנס, אמרו לו הגבאים שהרבי אינו מקבל קהל היום וגם ביקש לא להכניס אליו אף אחד, אמר להם רב"צ להודיע לרבי שבן ציון אפטר הגיע, מיד כששמע זאת הרבי פמד להכניסו וקבלו בחביבות גלויה. והשתעשע עמו במשך זמן רב.

מ. איך רבינו הקדוש מסמיך מאמר חז"ל (במס' סוטה ו') על תורה זו?

וזה שאמרו חז"ל (סוטה ו'): בשעה שהלכו ישראל במדבר, היו עצמותיו של יהודה מגולגלין עד שאמר משה: "שמע ה' קול יהודה" שביקש משה מהקב"ה שיזכור ליהודה הוידי שהתוודה, וכן הוי ליה, וזה דווקא עצמותיו היו מגולגלין ע"ש ותהי עוונותם חקוקה על עצמותם, וע"י הוידי נתתקנו, ועלו כל חד לדוכתיה, ויהודה זה בחי' מלכות רמז "שבחי' מלכות נתתקן ע"י ווידי דברים" וזה נעשה ע"י משה שזכר הוידי כי כן צריך שיהיה הוידי לפני תלמיד חכם, וכל ת"ח הוא בחי' משה כמו שאמרו "משה שפיר קאמרת", ובזה שזכר משה הוידי נעשה כאילו התוודה עכשיו לפני משה וע"י נתתקן בחי' מלכות ונחרב הצירוף הרע שנחקק על עצמותיו.

העתק מספר "אש מוהר"ן" (ח"א עמוד ס')

כל המחלות שיש לאדם זה עבירות, והעבירות מרקיבות את העצמות ואת הבשר, הכל זה עבירות. צריך לדעת להוציא לאט לאט את העבירות ואז הוא יראה שכל החלקים שלו מתחברים. ועל ידי וידי דברים יוצא מעצמותיו האותיות החקוקים עליהם ונעשה מהם הדיבור של הוידי. כי הדיבור יוצא מעצמותיו כמו שכתוב כל עצמותי תאמרנה, ומחריב הבנין והצירוף הרע, ובונה מהם מלכות דקדושה. וזה שאמרו חז"ל בשעה שהלכו ישראל במדבר היו עצמותיו של יהודה מגולגלין עד משה שמע ה' קול יהודה. שביקש משה מהקב"ה שיזכור ליהודה הוידי שהתוודה. יהודה מת לפני מאתיים ועשר שנה בערך ועדיין אין לו תיקון, יהודה שממנו יצא דוד המלך, ממנו יצא משיח, אין ליהודה תיקון עד שיבוא משה ויתקן אותו. וכן הוי ליה. וזה דווקא עצמותיו היו מגולגלים דוקא העצמות כי כל החטא פוגע בעצמות על שם ותהי עוונותם חקוקה על עצמותם, ועל ידי הוידי נתתקנו ועלו כל חד לדוכתיה. ויהודה זה בחינת מלכות רמז שבחינת מלכות נתתקן על ידי וידי דברים. וזה נעשה על ידי משה שזכר משה הוידי, כי כן צריך שיהיה הוידי לפני תלמיד חכם וכל תלמיד חכם הוא בחינת משה והיום זה התקשרות לרבנו כמו שאמרו משה שפיר קאמרת, ובזה שזכר משה הוידי נעשה כאילו התוודה עכשיו לפני משה. ועל ידי זה נתתקן בחינת מלכות ונחרב הצירוף הרע שנחקק על עצמותיו. כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש 'דבר' זה בחינת מלכות שנמשך בתוך הטומאה בתוך חמימות היצר כמו 'נורא בי עמרם', תעבירו באש תיקונו על ידי אש היינו וידי דברים לפני תלמיד חכם כשאדם מתוודה זה גם כן נקרא אש, כל וידי זה נקרא אש. וזה לשון "עבירה" שהצירוף של העבירה עובר בתוך עצמותיו מעבר אל עבר. ו"מצוה" לשון התחברות, כשעושה חבילות חבילות של מצוות אזי נתחברו שברי עצמותיו. כמו שכתוב "שומר כל עצמותיו".

~ מילתא רבדיחותא ~

רבנו הקדוש הוהיר מאד על השמחה ואמר שמגודל התגברות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפגוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

סיפור - על מאתיים חתימות

יש סיפור שהצאר ניקולאי ימ"ש נעלם לו "העט", והודיע למשטרה שצריך לתפוס את הגנב ותיכף התחיל מאסרים, חקירות, עינויים וכו', אבל אח"כ מצא את העט והודיע למשטרה שכבר מצא את העט - אבל המשטרה אמרו שכבר מאתיים אנשים הודו בגניבה וחתמו שהם גנבו את העט.

~ קומי רני כלילה לראש אשמורות - שפכי כמים לבך נכח פני ה' ~

כפי בקשת מוריני הרב שליט"א

מתקיים אמירת תיקון הצות - באולם התפילות (ברח' עידו הנביא) בחבורה

בניגון מוריני הרב שליט"א

בנקודת הצות שמים את האפר על הראש ומתחילין תיקון הצות

והשי"ת מצפה ומחכה כבר לגאלינו גאולת עולם ולבנות בית מקדשינו ותפארתינו וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה בקרוב בקרוב אמן.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שפ"י"ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

פרשת וישלח ~ י"ב בסלו תשפ"ה ~ גליון תפ"ט - שנה י"א

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

מ"א י"ט) - הרי לשון זכר ולשון נקבה. וכן 'אש' ואש יצאה מאת ה' (במדבר ט"ז) - לשון נקבה, אש לוחט (תהלים ק"ד) - לשון זכר.

טו. "והיה המחנה הנשאר לפליטה", מה משמיענו בזה?

והיה המחנה הנשאר לפליטה - בעל כרחו כי אלחם עמו.

טז. מה רואים מהפסוקים איך שהכין יעקב עצמו?

הכין עצמו לשלשה דברים, לדורון, לתפילה, ולמלחמה. לדורון - ותעבור המנחה על פניו, לתפילה - אלקי אבי אברהם, למלחמה - והיה המחנה הנשאר לפליטה.

יז. "ואלקי אבי יצחק ה' האומר אלי" וגו', ולהלן הוא אומר "ופחד יצחק"? ועוד, מה הוא שחזר וחזכיר שם המיוחד, היה לו לכתוב "האומר אלי שוב לארצך" וגו'?

אלא כך אמר יעקב לפני הקב"ה שתי הבטחות הבטחתי, אחת בצאתי מבית אבי מבאר שבע שאמרת לי "אני ה' אלקי אברהם אביך ואלקי יצחק" ושם אמרת לי "ושמרתך בכל אשר תלך", ובבית לבן אמרת לי "שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך" ושם נגלית אלי בשם המיוחד לבדו שנאמר "ויאמר ה' אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך" וגו', בשתי הבטחות האלו אני בא לפניך.

יח. "קמנתי מכל החסדים", מה הכוונה?

נתמעטו זכויותי על ידי החסדים והאמת שעשית עמי, לכך אני ירא שמא משהבטחתי נתלכלכתי בחטא ויגרם להמסר ביד עשו.

יט. "ומכל האמת", מה הכוונה?

אמת דברייך ששמרת לי כל ההבטחות שהבטחתי.

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

ח. "ואשלחה להגיד לאדני", מה להגיד לו?

להודיע שאני בא אליך - (ואין הכוונה להגיד לו מה שכתוב למעלה עם לבן גרתי ויהי לי וגו' כי אין בזה סיבה שימצא חן בעיניו אבל בזה שהוא בא אליו להשתעבד לו ובזאת ימצא בעיניו - שפ"ח).

ט. "למצוא חן בעיניך", במה ימצא חן בעיניו? שאני שלם עמך ומבקש אהבתך.

י. "באנו אל אחיך אל עשו", למה הוצרכו לומר "אל עשו" והלא אין לו אלא אח אחד - (שפ"ח). שהיית אומר אחי הוא, אבל הוא נוהג עמך כעשו הרשע בשנאתו - (כ"ר פ' ע"א).

יא. "וירא וייצר לו", ממה ירא (פחד), ומה הוא וייצר? "וירא" - שמא יהרג, "וייצר" - שמא יהרוג הוא את אחרים.

יב. "ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכתו", "האחת" הוא לשון נקבה ואילו "והכתו" הוא לשון זכר?

"מחנה משמש לשון זכר ולשון נקבה.

יג. היכן מצינו בתנ"ך דוגמא לזה?

אם תחנה עלי מחנה (תהלים כ"ז) - הרי לשון נקבה. המחנה הזה (לקמן ל"ג) - לשון זכר.

יד. האם יש עוד דברים שמשמשים לשון זכר ולשון נקבה?

וכן יש שאר דברים משמשים לשון זכר ולשון נקבה, השמש יצא על הארץ (לעיל י"ט), מקצה השמים מוצאו (תהלים י"ט) - הרי לשון זכר, השמש זרחה על המים (מ"ב ג') - הרי לשון נקבה. וכן 'רוח', והנה רוח גדולה באה (איוב א') - הרי לשון נקבה, ויגע בארבע פנות הבית - הרי לשון זכר, ורוח גדולה מפרק הרים

הגליון הוקדש להצלחה ברו"ג אהרן רוני בן שרה נ"י

כ. "כי במקלי עברתי את הירדן", מה משמיענו בזה?
(א) לא היה לי לא כסף ולא זהב ולא מקנה, אלא מקלי לבדי. (ב) ומדרש אגדה, נתן מקלו בירדן - ונבקע הירדן.
כא. "הצילני נא מיד אחי מיד עשו", למה הזכיר גם אחי וגם עשו?
מיד אחי שאין נוהג עימי כאח אלא כעשו הרשע.
כב. "ואתה אמרת היטב איטיב עמך", מה הוא "היטב איטיב"?
היטב בזכותך, איטיב בזכות אבותיך.
כג. "ושמתי את זרעך כחול הים", והיכן אמר לו בן הלא לא אמר לו אלא "והיה זרעך כעפר הארץ"?
אלא שאמר לו "כי לא אעזבך עד אשר עשיתי את אשר דברתי לך", ולאברהם אמר "הרבה ארבה את זרעך כעפר כוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים" (ויהיה פירוש "את אשר דברתי לך" שדיברתי לאברהם בעבורך - עפ"י ר"א מזרחי).
כד. "ויקח מן הבא בידו", מה הכוונה "בידו"? ברשותו.
כה. היכן מצינו עוד דוגמא שבידו הכוונה "רשותו"? וכן (במדבר כ"א כ"א) ויקח את כל ארצו "מידו".
כו. מה מביא רש"י מהמדרש על זה?
ומדרש אגדה, (א) (תנחומא ישן י"א) "מן הבא בידו" - אבנים טובות ומרגליות שאדם צר בצרור ונושאם בידו. (ב) דבר אחר "מן הבא בידו" - מן החולין, שנטל מעשר כמה דאת אמר (לעיל כ"ח כ"ב) "עשר אעשרנו לך" והדר ולקח מנחה.
כז. "גמלים מניקות ובניהם שלשים" וגו', האיך מפרש רש"י הפסוק?
גמלים מניקות - שלושים ובניהם עמהם (ולא שהגמלים יחד עם בניהם הוי שלשים אלא הגמלים המניקות לבדן היו שלשים, ובניהם הכרוכים אחריהן הוסיף ושלה עמהם - גור אריה. ולדעת רא"ם, הכוונה "גמלים מניקות ובניהם" עמהם, היו ביחד שלשים).
כח. מה לומדים מהלשון "בניהם"?
ומדרש אגדה (ב"ר ע"ו ז') "ובניהם" - בנאיהם, זכר כנגד נקבה (דהיינו זכרים שהם בונים ומקיימים את המין בפריה ורבייה).
כט. "ועירים עשרה", מה פירוש "ועירים"?
חמורים זכרים.
ל. "ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו", מה הכוונה?
כל מין ומין לעצמו, (והיינו חמשה עדרים, עזים, כבשים, פרים, גמלים, וחמורים).
לא. "עברו לפני", כמה יקדימו לפניו?

דרך יום או פחות, ואני אבוא אחריכם.
לב. "ורוח תשימו בין עדר ובין עדר", כמה ריוח?
"ורוח תשימו" - עדר לפני חבירו מלא עין כדי להשביע עינו של רשע ולתווהו על ריבוי הדורון.
לג. "ויאמר נסעה ונלכה", מאיזה לשון זה?
"נסעה" כמו "שמעה" (תהלים ל"ט י"ג), "סלחה" (ישעיה כ"ט ט"ז), שהוא כמו שמע סלח (שהה"א אינה ה"א הנקבה אלא היא יתירה [שכן דרך אותיות האמנותיו לבוא יתירים במקרא] - ע"פ באר מים חיים), אף כאן "נסעה" כמו "נסע", (ופירושו סע, שעשו אמר ליעקב סע מכאן ונלך שנינו - עפ"י באר מים חיים).
לד. "מה משמש הנו"ן של 'נסעה'?"
והנו"ן יסוד במקרא, (הנו"ן אינה נו"ן הרבים המדברים בעדם אלא שורש).
לה. מה מביא רש"י לזה מהתרגום אונקלוס?
ותרגום של אונקלוס "טול ונהך" (אונקלוס תרגם המילה "נסעה" - "וטול" לשון יחיד, והמילה "ונלכה" - תרגם "ונהך" עם נו"ן הרבים - עפ"י באר מים חיים, ועי' עוד בשי למורא שמאריך בזה), עשו אמר ליעקב נסע מכאן ונלך.
לו. "ואלכה לנגדך", מה הכוונה?
בשוה לך, - טובה זו אעשה לך שאאריך מהלכתי ללכת לאט כאשר אתה צריך, וזהו לנגדך בשוה לך (שיש הבדל בין מילת "מנגד" שפירושה "מרחוק", ובין מילת "נגד" שפירושה "אצלו" לפניו ולעמתו - שי למורא ועי"ש).
לז. "ויזרח לו השמש", מה הכוונה?
(א) לשון בני אדם הוא - כשהגענו למקום פלוני האיר לנו השחר - זהו פשוטו. (ב) ומדרש אגדה: "ויזרח לו" - לצרכו, לרפאות את צלעתו.
לח. היכן מצינו שהשמש מרפא?
כמה דתימא (מלאכי ג') "שמש צדקה ומרפא בכנפיה".
לט. מה מדויק שכתוב ויזרח "לו"? (וכי לו לבדו זרחה - שפתי חכמים).
ואותן שעות שמיהרה לשקוע בשבילו כשיצא מבאר שבע, מיהרה לזרוח בשבילו (ב"ר ע"ח ה').
מ. "והוא צולע", מה כוונת הכתוב בזה?
היה צולע כשזרחה השמש (כשהתחילה השמש לזרוח), אבל מיד נתרפא.
מא. "גיד הנשה", למה נקרא שמו "גיד הנשה"?
לפי שנשה ממקומו ועלה, והוא לשון קפיצה.
מב. היכן מצינו לשון זה עוד בתנ"ך?
וכן נשנה גבורתם (ירמיה נ"א ל'), וכן (לקמן מ"א נ"א) כי נשני אלקים את כל עמלי.

דיברדים חרצבי להבות אש מה שזכרתי לשמוע ממוריני חרב טלית"א
הנבועים מנאל הנבע מקור הנבוא רבנו הקדוש מוה"ן והלמיוז הקדוש מוה"ר י"ע ועב"א
בשקת האמנות והקדושה והיגאפ החוכמה והחכמה שחיל"ב חר"ט קיבטא ומשויחא מייק יסוד שקלם לעוד ולבטט נפשוהו
הנבועהו מנל סת ונשם ולחכמי מלכנו אש והנבואה הקדושה ופחד הו וראונו וללכת בדרך והנבואה באט ובמים ולקישט טע שמוע

אלהיו הנביא מגיע לברית. והברית זה זמן שאפשר לראות את אלהיו הנביא ממש פנים בפנים, כתוב שאלהיו הנביא בא רק לברית של צדיקים, של קדושים, של מהורים, הוא לא בא לכל ברית, כי בשהוא מגיע נמחלים כל העונות מחטא אדם הראשון. הרב'ה אומר, מי שיתקרב אלי נמחלים לו כל העונות מאדם הראשון. אדם צריך לעשות תשובה עד שיעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם (רמב"ם תשובה ב, ב).

עכשיו כל אחד עושה תשובה אמיתית, אלהיו הנביא נמצא, אפשר לראות אתו פנים מול פנים. כל אחד חותך את העינים, עוקר את העינים, מוציא את העינים, אי, יקראו לזה אלימות, השחתה, כל תשחית, לא משנה איזה הגדרות יתנו לזה, כל אחד יעקר את העינים, יוציא את העינים. "העור עיני מראות שוא" (תהלים קיט, לו).

כל אחד יכול להיות כמו ר' דוד מלעלוב שהלך והחזיק אותו הרב'ה מראדומסק הוא אמר "אל תהי חכם בעיניך" (משלי ג, 1) אל תגיד שאני חכם, לי זה לא מזיק, אל תהיה חכם, אל תעשה חכמות עם העינים, תעצום את העינים, תסגר את העינים, בשאתה רואה אשה זרה, אתה רואה שד, אתה בכלל לא רואה אשה, רק בתחית המתים אתה תראה אשה, הגופות יאירו בש"ע רבוא נהורין, עכשיו אדם רואה שד, לא רואה אשה בכלל, כי הם קבלו את הגוף של נחש אדם.

קראנו בפרשה על "אבימלך מלך גרר" (בראשית ב, ב) הוא היה מלך של נחש אדם (נחש 358 אדם 45 = 403, גרר = 403), אבל גם על יצחק כתוב "וישב יצחק בגרר"? וזה הפוך, יצחק הפך נחש לאדם, ואבימלך הפך אדם לנחש. לכן בשתיים כתובים גרר, "אבימלך מלך גרר" קראו לו "אבימלך", שהגוף הוא מלך, שהוא אבי התאוות, הוא רוצה את כל התאוות, הוא רוצה להיות מלך בעולם, אז הוא מולך בגרר, שזה נחש אדם, הוא הופך את האדם לנחש. ואלו ביצחק כתוב "וישב יצחק בגרר" זה פסוק של שלש מלים, וזה הפסוק הכי חשוב בתורה שהוא זכה להפך נחש לאדם.

תפילות ממורינו הרב שליט"א
(מתוך רבבות התפילות)

תפילה לעני לחנוכה

א רבונו של עולם, מלך הכבוד, צופה בעלבון עלוכם, החם על כבוד הקדושות, המרחם על כל מעשיו, חוס ורחם וחמל בחמלתך ורחמיך האמתיים על עצם חרפתי וכלמתי ובשתי הגדול ביותר בלי שעור וערך ומספר באשר אתה לכד ידעתי. אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי, מה אומר ומה אדבר, בהאיד אנפין איעול קדם מלכא, איד אוכל להטמן מפני בשתי, איד אוכל להסתיר פני בעלמא דקשוט מפני כלמתי, איד אוכל להרים פני המשחרים יותר משולי קדרה בפניך יי אלהי ואלהי אבותי, איד ארים פני בפני אבותי אשר יצאתי על ידם לעולם, איד ארים פני בפני מורי ורבתי אשר הזרני בדרך הישר והאמת ואנכי לא חסתי על כבודם הגדול והקדוש וביותי את עצמי וגם אותם ככובל, איד ארים פני בפני כל הצדיקים האמתיים ובפני כל הכשרים שבכל דור ודור, איד ארים פני בפני חברי, מי יוכל להצילני אז מבשתי הגדול, מי יוכל לעמד בפני כלמתי העצומה, איד אוכל למצא לי מקום לברח ולהטמן שם מפני כלמתי ובשתי וחרפתי, ומה אשיב שולחי דבר, כי אתה גמלת עמי כמה וכמה טובות בכל עת ובכל שעה ובכל רגע בגשמיות וברוחניות, ותיית מרמו לי בכמה מיני רמזים, וקראת אותי אצלך יתברך בכמה מיני כרוזים, ונמית ידך אלי ורמות לי מקרוב ומרחוק לקרובי ברחמיך בהתקרבות גדול מאד בכמה וכמה מיני רמזים וכרוזים שונים בלי שעור וערך בכל יום ובכל שעה ממש, אשר לפי התנוצצות אחד שהיה מתנוצץ לי אלהותך יתברך ורמזיך וברוויך הקדושים היה ראוי לי לבלי לעבר על רצונך אפלו תנועה קלה שפקלות, ואפלו על תנועה קלה בעלמא אם לא היה בראוי חס ושלום ברצונך בשלמות היה ראוי לי לפול על פני ולשכב בבשתי ולהתבסות בכלמתי עד שבמעט תצא נפשי חס ושלום ושלא אוכל להרים פני כלל, מפל שפן וכל שפן שאתה היית מתנוצץ לי הרבה התנוצצות בלי שעור. בכמה פחיונות ובכמה גלגולים גלגלת עמי וכמה סבות סבת עמי; סבות טובות ושאינן טובות והכל היו למוכתי, כדי לרמו לי על ידם לשוב אליך. בכמה לשונות של חכה קראת אותי, ובכמה רמזים שונים רמזת אלי להתקרב אליך, ולא די שלא חסתי עלי להתקרב אליך באמת ולהיות ברצונך הטוב בשלמות, אף גם הייתי כמסלק הבושה מעל פניו, ומרדתי נגדך בשאט נפש, במרד ובמעל, ופגמתי פגמים הרבה מאד, לא יום אחד ולא יומים ולא עשרה ימים ולא חדש ולא שנה אחת, כי אם הרביתי לפשע ולפגם ימים ושנים הרבה, הוספתי ימים על ימים, שנים על שנים, מלאים חטא ועון ופשע, מלאים חרפות ובושות גדולות ונוראות, אשר אי אפשר לסבלם.

ב על בן באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, ואני פורש פפי אליך ונושא עיני למעון קדשתך, "אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים", שתזמין ותשלח לי דבורים אמתיים פפי ובלשוני, שאוכל לרצותך ולפתותך בהם שתשיב פניך אלי, ותחנני ותצילני מבושות וחרפות ובזיונות מעתה ועד עולם, ותהיה בעזרי ותשפיע עלי אור היראה והבושה דקדשה פוכות נרות התנכה שאני מדליק בעת, הנמשכים מאור שבעת הימים, מהאור הננוו שקדם לעולם. אבי שבשמים, רחם עלי ברחמי האב על הבן, ותמשיך עלי מדת היראה והבושה דקדשה משרשה מקדם הבריאה. ממאמר השלם, שהוא בראשית - ירא-בשתי, מחכמה עלאה, מעדן עלאה דסתים ונגוה, מי לא יירא בפני אורות הצחצחות האלו, מי לא יתביש בפניהם, מי לא יפקח, מי לא ירעה, בשיובור רחוקו הגדול מהשנת אורות אלו שהם שרש אורות התנכה וכל האורות שבעולם, מי לא ירעה, מי לא יפקח, מי לא תסמרנה שערות ראשו, אפלו אם יהיה נקי מן החטא לגמרי, מפל שפן מי שפגם איזה פגם כל שהוא בכל ימי חייו, מפל שפן וכל שפן מלא חטא ועון ופשע, חוס וחמול עלי, חוס וחמול על נפשי ורוחי ונשמת, חוס וחמול על גופי המגשם הרחוק מקדשתך בתכלית הרחוק וההרקה, הפגום בכמה מיני פגמים, המקלקל בכמה מיני קלקולים.

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הקדמה לסיפור הבא

ידוע שאצל הצה"ק ר' שלמה מזוויעהל זי"ע ועכי"א היו מסתובבים בביתו חתולים ולא הרשה לגרשם מביתו - ופעם אמר שהם גלגולים של נשמות שהתערכו במחלוקת בין הצדיקים הק' היעירות דבש והיעב"ץ זי"ע ועכי"א ועכשיו הם מגולגלים בחתולים אלו והוא מתקן אותם.

החתולה שנכנסה לעמוד ליד הרב שליט"א

ב' אלפים-תשנ"ב) סיפר הרה"ח ר' מ. קימל הי"ו שזכה לשמש את הרב שליט"א כשהיה בבאר יעקב שהיה איזה חתולה שכל פעם שהרב שליט"א היה מתפלל הגיעה ועמדה ליד הרב שליט"א - ופעם החליטו הגבאים לסגור טוב את כל הדלתות והחלונות שלא תוכל להכנס - אבל פלאי פלאות הרב שליט"א רק התחיל שמו"ע והנה החתולה הופיעה ונעמדה ליד הרגל של הרב שליט"א.

החתול אוכל רק השיריים של הצדיק

ב' אלפים-תשנ"ג) ועוד סיפור מופלא - היה שם איזה חתול שלא אכל שום דבר רק השיריים שהרב שליט"א השאיר - ופעם הלכו ושמרו את זה במקום מרוחק והחתול רץ עד למקום הזה ואכל את האוכל של הרב שליט"א אע"פ שהיה שם עוד הרבה אוכל, (ושאלו את הרב שליט"א על זה והרב שליט"א הזכיר שם של אחד מזמן הנביאים שהרג שני אנשים ועכשיו הוא מגיע לקבל תיקון אצלי).

מדוע הרב שליט"א בכה במשך דקה וחצי

ב' אלפים-תשנ"ד) סיפר ר' נחמן פישמן הי"ו, היה זה באותו בוקר בחודש אדר תשע"ג שהרב שליט"א יצא מהארץ לגלות ארוכה ונוראה של כמה שנים, הייתי כסביבות הבית של הרב שליט"א לפתע יוצא הגבאי וממש צועק עלי להכנס לבית של הרב שליט"א, לא הבנתי מה הוא רוצה ממני אבל נכנסתי בשמחה, הגעתי וראיתי שבמקום מתקיים מנין עם הרב שליט"א והיה חסר אחד כדי להתחיל חזרת הש"ץ אני הייתי העשירי 'קודש', הרב שליט"א התחיל חזרה וכשהגיע הרב שליט"א לברכת 'ולמלשינים אל תהי תקוה', הרב שליט"א התחיל לבכות ממש הניח ראשו על ארון הספרים וממש השתנק מבכי במשך כדקה וחצי ואחר כך המשיך את התפילה, במבט לאחור כנראה הרב שליט"א חזה את כל המהלך של העשר שנים הבאות, כמה הלשנות, כמה מסירות, כמה פילוגים ולשון הרע יהיה עליו, ולכן הרב שליט"א בכה, ועל כל ההולכים עמו, בכה על עם ישראל שיפלו בלשון הרע הזה ובכה על הגאולה המתעכבת, ובכה גם על המלשינים עצמם שאינם יודעים לאיזה אסונות רוחניים וגשמיים הם מכניסים את עצמם, ושמא יש לומר שהרב שליט"א הפסיק לבכות כי ראה את האנשים שהולכים עם משה במסירות נפש עד שבלטוף הם אלו שיניחו את הכתר לראשו של משיח וימתיקו את הדינים מעל כל ישראל (מתוך ספר פלא עליון ח"ז עמוד 139).

הרב שליט"א אמר כל השיעור הקדשתי בשבילה - סיפור נורא

ב' אלפים-תשנ"ה) סיפר ר' אהרן פרקש הי"ו, הסיפור היה לפני עשרים וחמש שנה, באחד ממוצאי השבתות התקשרו אלי קרובי משפחה מסורתיים וסיפרו לי בבכיות עצומות שביתם עומדת להנשא לגוי, הם אומרים לו אתה הדתי של המשפחה תעשה משהו כי חרב עלינו עולמינו אנחנו לא יכולים להכיל שיהיו לנו נכדים חצי גויים, אמרתי להם אני מכיר את הרב ברלנד שליט"א הוא הרב שלי ויש לו כח גדול אני אנסה אצלו, באותם ימים הרב שליט"א היה מגיע לישיבה בעתיקה לסעודת מלוה מלכה והיה מוסר שיעור ואחרי השיעור היה ריקוד, עקב המקרה הדחוף נסעתי מבני ברק לירושלים על אף הטרחה בכך להטלטל בשתי אוטובוסים אף שלא בטוח שאתפוס את הרב שליט"א אבל אמרתי אני יעשה את ההשתדלות שלי, כשהגעתי לאחר שעתים הם היו אווזים כבר באמצע הריקוד שאחר השיעור, אני רואה את הרב שליט"א ביחד עם שתי גבאים מה שאומר שלא נותנים לאף אחד להתקרב אליו, בכל זאת ניסיתי למשוך את תשומת לבו של הרב שליט"א אלי, פתאום הרב שליט"א הסתכל עלי מיד ניצלתי את ההזדמנות ונגשתי ואמרתי לרב שפלוגית קרובת משפחתי רוצה להתחתן עם גוי, הרב שליט"א מחייך אלי ואומר את כל השיעור הזה הקדשתי בשבילה, לך תרגיע את ההורים ותאמר להם שהיא תלך למשך שנתיים אבל לא יהיו לה ילדים ואחרי שנתיים תתעורר אצלה הנקודה היהודית לאחר מכן תעזוב את הגוי ותחזור לארץ תתחיל להתחזק עד שבעזרת ה' תתחתן עם יהודי, אני הייתי מאוד סקרן מה היה בשיעור, הלכתי לרב מיכאל גול שליט"א שהיה תמיד חוזר על השיעור שהרב שליט"א מסר, ברוך ה' הוא זכר את מה שהרב מסר וכך התחיל לחזור על כל השיעור בלי להחסיר אף פרט, פתאום היה קטע שלא קשור לשיעור שהרב שליט"א דיבר על גודל נשמות ישראל, ואמר תראו מה זה בת ישראל אפילו שנשואה לגוי פתאום מתעורר אצלה הניצוץ היהודי ועוזבת אותו וחוזרת לארץ, - למרות מה שהרב שליט"א אמר ניסיתי בכל זאת להציל אותה

והתחלתי לנסות להשפיע עליה שתבוא לרב שליט"א, לאחר כמה פעמים ברוך ה' הצלחנו והיא הבטיחה שהיא באה איתי, כמה ימים לאחר מכן כבר היתה לנו את ההזדמנות להכנס לרב, הרב שליט"א התחיל לדבר איתה דיבורים של טעם והסביר לה את הצעד הנורא שעומדת לעשות וכו' וכו', אבל בסופו של דבר זה לא עזר והיא החליטה ללכת לחוץ לארץ אחרי אותו גוי וכך במשך שנתיים אנחנו במתח לראות כיצד יפול דבר, אחרי שנתיים אנחנו מקבלים טלפון שהיא חזרה לארץ, מיד התקשרתי אליה ושאלתי אותה מה קרה פתאום חזרת וכי לא היה לך לימודים שם? ענתה לו שהתערור אצלי הניצוץ היהודי, אמרתי לעצמי זהו גוי שמחפש רק חיצינות, ובכך עובתי אותו וחזרתי לארץ, כמו שהרב שליט"א אמר מיד עם חזרתה לארץ התחילה להתחזק ולאחר זמן מה התחנתה עם יהודי כיום כבר יש להם ארבע ילדים וברוך ה' כולם ממשיכים ומתקרבים לבורא ית', רואים מכאן את הרוח הקודש הגלויה של הרב שליט"א שידע מראש על המקרה וכן שאני אבוא באותו מוצאי השבת ולכן הקדיש את השיעור בשבילה וגם ידע לכמה פרק זמן היא תלך לחוץ לארץ ותחזור להתחנת עם יהודי (מתוך ספר פלא עליון ח"ז עמוד 141).

הסיפור עם המכתב של הצה"ח ר' שמעון שפירא זצוק"ל

ב' אלפים-תשנ"ו) סיפר בנו הרה"ח ר' נחמן הי"ו שהיה לו שיעור כל שבוע עם אביו זצ"ל בחומש רש"י, וביום שכתב את המכתב אמר לו אחרי השיעור תחכה כי הוא רוצה לכתוב מכתב למורינו הרב שליט"א ואחרי השיעור התיישב וכתב מכתב ביישוב הדעת עצום וזה לקח לו כעשר דקות ואמר לו אני רוצה שאתה תמסור את המכתב לידינו של הרב שליט"א לא דרך גבאים ושלוחים, ור' נחמן נ"י הלך לחנות שלו ולקח מעטפה וסגרו והגיע לביתו של הרב שליט"א ומסר לו המכתב, והרב שליט"א התחיל לדבר סיפורים על ר' שמואל שפירא זצוק"ל ועל זקני ברסלב בנעימות עצום שאין לשער ואח"כ החזיר לו את המכתב ועי"ז נתפרסם המכתב שר' שמעון כתב בשארית כוחותיו - וכמפורסם זה עשה רעש עצום בעולם ואין ספק שזה עילוי נשמה עצום לצדיק ר' שמעון זצ"ל, אשרי חלקו.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומורינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו כורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

"העבר עיני מראות שוא"

החינוך הטהור - שמירת העינים

לזכרו של הצה"ח רבי שמעון שפירא זצוק"ל

הצדיק ר' שמעון היה דוגמא של שמירת עינים במס"נ שקיבל זאת מאביו הצה"ק השרף ר'

ר שמעון שפירא זצוק"ל בדרך אביו

שמואל זי"ע ועכ"ל, ושניהם זכו לעבור את העולם השפל הזה בלי להסתכל על הבל הבלי עוה"ז ושקריו ודמיונותיו, ר' שמעון כמו אביו הקדוש כמעט לא יצא מהבית ומביהמ"ד כל ימי חייהם, הם לא ידעו אפילו איפה זה כבר השבת גאולה, ואולי אפילו הרחובות

ר שמואל שפירא זצוק"ל

במא"ש לא הכירו, אשרי חלקם של צדיקים קדושים אלו, וזה החינוך אנו צריכים לחנך צאצאינו כזה ראה וקדש העוה"ז לא שוה אפילו הסתכלות אחת.

יש לציין שמורינו הרב שליט"א אמר שכל מה שפתח את הישיבה הק' "שובו בנים" כדי לחנך דור שיהיו כמו רבי שמואל שפירא זצוק"ל.

הגליון מוקדש

לע"נ ר' יוסף יצחק ב"ר יחיאל זצ"ל.

לע"נ רבקה בת בודם ז"ל.

לע"נ האשה הצדקנית ליבא ב"ר אליעזר הלוי ע"ה.

לישועת והצלחת שלום בן ליבא נ"י / להצלחת ר' אלתר חיים בן ליבא נ"י

*9148 (מס' 8 - 1 באידיש)

כתוב"ט ארה"ב:

1845.640.0007

קו הצדיק: 02.532.6502

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'

הגליון הוקדש לע"נ הבחור החשוב נתן ז"ל ביבלחט"א ר' יוסף הי"ו

ז"ל ע"י מכוון "שפי"ר אמר נחמני" דחסידי ברסלב עיר העתיקה ירושלים תובכ"א

אפשר להשיג את הגליון בחנות ספרים ותשמישי קדושה בעין יעקב מול השיטבלאך במאה שערים